

Natuurwerkdag abdijtuin Egmond 6 november 2021

De tuin van de Abdij van Egmond bestaat uit verschillende onderdelen. Deze werkdag zijn we vooral actief geweest op en rondom de grote Parkweide. Deze wordt begrensd door een beek. De broeders willen verantwoord omgaan met de aarde en streven naar meer biodiversiteit in alle delen van de abdijtuin. De tuinwerkzaamheden zijn gebaseerd op de principes van "Levende Aarde", waarin ecologie, bodem, mens en natuur centraal staan.

We hebben gewerkt met 18 vrijwilligers, waarvan 8 van de eigen tuingroep op een tweetal locaties:

1. Parkweide:

Voor het vergroten van de biodiversiteit van de Parkweide heeft de abdij dit jaar uit het fonds: "Betrekken bij groen" een financiële bijdrage gekregen. Er is een groot bloemenperk aangelegd ten

behoefte van bijen en insecten.

Het bosrandstelsel is verbeterd door ruimte te maken tussen bomen en struiken. Hierdoor verhoogt

de lichtinval en ontstaan leuke doorkijkjes, o.a. naar een oude waterput. We hebben die dag vele Stinzenplanten geplant. Hier en daar is nog wat opschoot weggehaald en apart gezet voor hergebruik.

2. Beek:

Het Beekproject heeft ook (enkele jaren geleden) een financiële bijdrage gekregen voor het vergroten van de biodiversiteit. Op de oevers zijn Stinzenplanten en varens inmiddels helaas overwoekerd door o.a. bramen en brandnetels. Die hebben we verwijderd om de planten weer groeiruimte te geven. Ook hebben we met enkele sterke mensen bladafval uit de beek gebaggerd, om te voorkomen dat het water- en bodemleven verstikt.

Gelukkig was het een droge dag en de verzorging door de abdijs was (weer) prima.

Bedankt allemaal, namens de broeders, voor jullie inzet en tot ziens.

Noeg een beetje historie van de abdijs:

...Omstreeks het jaar 950 was (door de invallen van de Noormannen) de veiligheid van de zusters in het klooster in Egmond niet langer zeker. Graaf Dirk II liet daarom de zusters verhuizen en plaatste in het klooster in Egmond monniken uit Gent. Dat is niet toevallig, want Graaf Dirk had een samenwerking met enkele Vlaamse vorsten. Ook liet hij nu een stenen klooster met kerk bouwen, die met zijn zware torens en smalle vensters bijna onneembaar zou zijn. In deze tijd werd ook het klooster tot abdijs verheven. Met toestemming van de Bisschop van Utrecht werd het graf van Adelbert geopend om zijn overschot in de kapel van het klooster te herbegraven.

Veiligheid was niet het enige motief van de Graaf. Het prestige van het snel opkomende gravenhuis eiste ook een monument dat een waardige uitdrukking zou zijn van zijn groeiende macht. Net als andere vorstenhuizen zou ook Holland een waardig monument krijgen dat tegelijkertijd diende als praalgraf voor de gestorven leden van het Gravenhuis, naast het graf van Sint Adelbert.

De stichting van de abdijs werd bekroond met een belangrijke schenking aan landgoederen, waardoor het dagelijks onderhoud van de monniken was verzekerd. Nu konden de monniken vrij zijn voor God, "Deo Vacare". De abdijs groeit in de daarop volgende decennia uit tot groot complex met o.a. kerken, kapel, kloostergebouwen, werkplaatsen, boerderijen en woonverblijven. Het is een machtig religieus en bestuurlijk centrum geworden.

Na de "Beeldenstorm" worden in 1573 de restanten van de abdijs door de Geuzen verder geplunderd en verwoest. Stenen en grond werden per boot naar Alkmaar afgevoerd om o.a. de stad te versterken tegen de Spaanse troepen (80-jarige oorlog). In de huidige abdijs is de 'laagte' nog te zien die door dit afgraven is ontstaan.

Tot 1930, ruim 350 jaar lang, bleven de vervallen restanten van de gebouwen als contouren in het polderlandschap achter.....

